

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 13. Hilduinus & Eginhardus Reliquias transferunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

§. XII.

Sæculum IX.
A. C. 827.

*Eugenii II. Obitus. Valentinus
Papa.*

Eugenius Papa anno sequente octingen-
tesimo vigesimo septimo vigesima se-
ptima Augusti obiit. Cumque vacasset
Sedes diebus non amplius quatuor, ele-
ctus est Valentinus, & in Dominica, die
prima Septembris ordinatus. Erat pa-
tria Romanus Petri Filius, atque in Pala-
tio Lateranensi enutritus, Subdiaconus
ordinatus est a Paschali Papa, qui eum
ab obsequiis habere voluit, & postea Dia-
conum ordinavit. Eundem Eugenius
Papa amavit ut filium, quem a latere
suo avelli non patiebatur. Valentinus
Archidiaconi officio fungebatur, quando
ad summum Pontificatus apicem promo-
tus est; sed ecce! decima Octobris ex-
cessit e vita, cum sedisset sex non amplius
septimanis. Sacra Sedes reliquo hujus
anni tempore vacavit.

*Papebr. Con.
Anast.*

§. XIII.

*Hilduinus & Eginhardus Reliquias
transferunt.*

Illa tempestate complures Reliquiarum
translationes in Historia Ecclesiastica
celebres contigerunt. Hilduinus Abbas
S. Dionysii in Francia, & Archicapella-
nus, Abbatia S. Germani de pratis quo-
que

*Sup. lib.
XLVI. n.
53. Act. S.S.
Ben to. 5. p.
287. Boll. to.
2. p. 278.*

Hist. Eccles. Tom. XI.

○

que

Sæculum IX. que & S. Medardi Sueffione præerat. Is
 A. C. 827. Romam profectus anno 824. Eugenii Pa-
 pæ amicitiam sibi conciliavit; quod Ro-
 dowino ad S. Medardum Sueffione Præ-
 posito præbuit occasionem Abbatem
 suum excitandi, ut quasdam Reliquias
 insignes Roma ad suum Monasterium
 transferri curaret. Ille ipsum Rodowi-
 num illo mittit cum litteris Ludovici Im-
 peratoris commendatitiis ad poscendum
 Corpus S. Sebastiani. Primum repugna-
 bat quidem Pontifex; sed ne Imperato-
 rem sibi redderet offensum, cuidam Epis-
 copo, nomine Joanni in mandatis dedit,
 ut Sancti sepulchrum, quod extra Ro-
 manam Civitatem erat, aperiret. Edu-
 ctum est corpus & translatum ad S. Pe-
 trum, unde illud Rodowinus ad Mona-
 sterium Abbatis Ingoaldi, id est Farven-
 se, & inde in Franciam deportavit. Tan-
 dem Sueffionem pervenit, ubi Reliquia
 in Ecclesia S. Medardi, secunda Domini-
 ca Adventus, nona Dec. anno octingen-
 tesimo vigesimo sexto maxima celebra-
 te exceptæ sunt. Multa miracula in iti-
 nere & his plura, Reliquiis in Ecclesia
 depositis, patrata narrantur. In Histo-
 ria hujus Translationis legitur, Rodowi-
 num etiam corpus S. Gregorii Papæ, cu-
 stodibus pecunia corruptis, clam abstu-
 lisse. Nihilominus hodieque hoc Cor-
 pus atque etiam S. Sebastiani apud se ser-
 vari

Tillemont.
art. to. 4. p.
 535.

Sup. eod.
n. 53.

c. 15.

vari Romani contendunt; unde sequitur, vel Romanos Francorum simplicitati illusisse, dum alia corpora pro Reliquiis S. Sebastiani & S. Gregorii supposuerunt, vel illorum corporum particulas tantum Sueffionem fuisse allatas; quod Ado illius ævi Scriptor de S. Sebastiano diserte affirmat.

Sæculum IX.
A. C. 827.

Ado Chro.

Eginhardus Caroli Magni epistolis præfectus, inter Proceres clarissimus, scientia & virtutibus inclytus, defuncto Principe secessit, & relicta uxore quasdam Abbantias regendas suscepit. Ex illis Monasteriis alterum erat Michlenslandense inter Mœnum & Neccarim positum, ubi curavit condi Monasterium, & cupiens habere Reliquias alicujus Sancti, cui dedicaretur, Romam misit Ratlaicum Notarium suum cum quodam Diacono Romano, nomine *Deusdona*, qui receperat, se ei Reliquias daturum. Cum in itinere Sueffionem divertissent, quidam Presbyter nomine *Hun*, Hilduino jubente, se viæ comitem adjunxit, ut S. Tiburtii corpus afferret. Ubi Romam pervererunt, Diacono *Deusdona* fidem fallente, Cæmeteria extra civitatem scrutari cœperunt, & inventa corpora SS. Marcellini & Petri illustrissimorum Martyrum clam abstulerunt, cum pulvere, quem de corpore S. Tiburtii superesse crediderunt; illud enim jam antea sur-

Reliquiæ transferuntur.

Aff. SS. Ben. to. 5. p. 414. Hist. Transl. ap. Sur. 2. Jun. Boll. to. 1. Jun. p. 181. Tillemont. to. 5. p. 199. 663.

Sup. l. VIII. S. 47. Tillem. to. 5. p. 199.

O 2 reatum

Sæculum IX. reptum fuerat. Præterea a *Deusdona* ac
A. C. 827. ceperunt aliqua ossa SS. Martyrum Marci
 & Marthæ uxoris, Audifacis & Habacuc
 filiorum eorum, quos Ecclesia decima
 nona Januarii colit. Ergo Ratlaicus cor-
 pus S. Petri & partem corporis S. Mar-
 cellini Michlenstadam attulit; quippe
Hun furatus aliam partem, eam Sueffio-
 nem cum ceteris Reliquiis detulerat.
 Hæc mense Octobri anno octingentesi-
 mo vigesimo septimo agebantur. Eas-
 dem Reliquias deinde Eginhardus trans-
 ferri iussit ad Monasterium Mulinheimen-
 se, cui etiam præerat, duobus miraculis
 sibi satis indicatum ratus, Dei placitum
 non esse, ut Michlenstadæ permanerent.
 Auctoritate Hilduini interposita effecit,
 ut *Hun* partem de corpore S. Marcellini
 surreptam restituere cogeretur, eique in-
 super *Deusdona* Reliquias S. Hermetis,
 S. Proti & S. Hyacinthi Roma trans-
 misit.

Mart. Rom.
 28. Aug.
 11. Sept.

Ab ipso Eginhardo prolixè scriptam
 habemus historiam hujus Translationis,
 in qua enarrat magnum numerum mira-
 culorum, quibus hæ reliquiæ claruerunt
 in omnibus locis, ad quæ delatæ sunt;
 nam earum particulas quibusdam Mona-
 steriis donavit. Ex narratione hujus
 historiæ satis dispicimus, quanto devo-
 tionis fervore Christiani in illo Sæculo
 Reliquias coluerint, & quanto desiderio

eas

eas habendi flagraverint. Non labori, ^{Sæculum IX.} non sumptibus parcebant, sed ad eas ac- ^{A. C. 827.}quirendas curam maximam conferebant. Illud vero negari non potest, quosdam usque adeo huic zelo indulgisse, ut modum non tenerent, cum variis fraudibus ad rapiendas Reliquias uterentur, & alter alteri eas fura etur. Nec forte erraret, qui diceret, in eodem spiritu tunc temporis tot Martyrum aliorumque Sanctorum acta fuisse conscripta, tum ut vetera ornarentur & augerentur, tum ut nova invenirentur, ubi deficiebant antiqua, ne in Festis Sanctorum recens translatorum Lectiones deessent. Haud diu post Monasterium Mulinheimense inde nomen *Seligenstadt*, quod hodieque retinet, accepit.

§. XIV.

Ansegisus Abbas Fontanellensis.

Eginhardus præter alias Abbatias Fon- ^{vit. S. An-}tanellensem seu *S. Vandrille* tenebat, ^{seg. to. 5.}quam cum post annos septem sponte sua ^{Act. p. 630.}abdicaasset, eam Ludovicus Imperator dedit Ansegiso Monacho, quem sub Eginhardo Architectis suis præfecerat. Ansegisus ex nobili Francorum prosapia du- cens originem Fontanellam accessit adole- scens Regiminis locum tenente Giro- waldo seu Gerwoldo, a quo non multo post ad Aulam perductus, & Carolo Ma- gno traditus est. Ei Carolus duo Cœ-